

i det første Aar. Jeg troer derfor, som sagt, at der er en let Udvei, hvorom Alle kunne forene sig, det er nemlig at optage i Budgettet ved 3die Læsning, at man bevilger Krigsministeren en Sum af 35,000 Rbd., som jo kommer den af ham begjærede Sum temmelig nær, til at anvendes til Reserveofficerernes Understøttelse i Finantsaaret efter de Bestemmelser, som herom maatte blive tagne. Finder Thinget, at der er Tid til fra Thingets Side at fremkomme med et Lovforslag i denne Retning, isald Krigsministeren ikke føler sig opfordret til at gjøre det, ville jo disse Bestemmelser blive tagne her og ogsaa kunne blive til Lov, naar de antages i Landstthinget; men, skulde der ikke være Tid dertil, eller Enighed ikke skulde kunne opnaaes med det andet Thing, vil Krigsministeren selv fremfalde en provisorisk Lov desangaaende, som naturligtviis saa vil træde istedetfor den i Budgettet bebudede Lov, fordi Rigsdagen ikke har havt Tid til at forhandle den, eller fordi Enighed ikke har kunnet opnaaes mellem Thingene. Derfor troer jeg, at det vilde være ligesaa urigtigt at udelade Posten heelt af Budgettet, da denne Udgift er forestaaende, som at lade det være afhængigt af, naar en saadan Lov ikke kan gaae igennem Rigsdagen, om Krigsministeren vil tage det paa sin egen Ansvarlighed at bevilge de paagjældende Officerer Noget; thi, staaer der Intet derom i Budgettet, og er der ingen Lov vedtagen, staaer det i Krigsministerens Magt og Villie — og han har da Finantsloven for sig — slet ikke at understøtte Reserveofficererne, og det vilde dog være det, som man fra alle Sider maa være enig i at ansee for sørgeligt og ubilligt (Ja! Ja!); derimod vil jeg paa den anden Side ikke nægte, at, hvis Thinget i sit Fleertal er uenigt med Krigsministeren om, at alle Reserveofficererne skulle behandles paa eens Maade og alle sættes paa halv Sold, saa vilde det være besynderligt med disse forskellige Anstuelser mellem Ministeriet og Thinget at bevilge den Sum, som er forlangt til paa denne bestemte Maade at anvendes til Reserveofficererne. Saaledes troer jeg paa den af mig foreslaaede Mellemvei, at kunne forene de forskellige modstaaende

Partier, som dog alle tilsammen forsaavidt ere enige, at Ingen i Grunden vil, at Staten skal trække Haanden fra Krigsreserveofficererne.

Ordføreren: Jeg nægter ikke, at jeg finder, at den Udvei, som er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (David), er meget heldig; derved opnaaes baade, at det bliver klart, at det ingenlunde er for at nægte Reserveofficererne den Understøttelse, som skuldes dem, at Finantsudvalget har stillet dette Forslag, og paa den anden Side opnaaes derved, at Thinget kan komme til at drøfte Sagen i dens Realitet. Jeg troer derfor vistnok, at det af den ærede Rigsdagsmand fremsatte Forslag fortjener al mulig Fremme, og jeg seer ikke, at der kan være Noget i Veien for, at det paa den Maade, som af ham er antydet, bliver stillet til Sagens 3die Behandling.

Schack: I Henhold til det Løfte, som saaledes er givet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, og i Henhold til den Erklæring, som Ordføreren dertil har knyttet, samt ogsaa til den varme Interesse, han for udtalte for Reserveofficererne, skal jeg tillade mig at tage mit Forslag tilbage.

Krigsministeren: Ogsaa jeg for mit Vedkommende erklærer mig tilfreds, om den ærede Forsamling tiltræder det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, der sidder ligeover for mig (David) stillede Forslag.

Formanden: Jeg maa først spørge, om Rogen optager det af Rigsdagsmanden for Bræsto Amts 2den Valgkreds (Schack) fremsaldne Forslag. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet. Dernæst skal jeg anmeldte, at Afslutning af Forhandlingerne er begjært af følgende Medlemmer:

Jespersen, Skau, Frølund, Voserup, L. Hansen, Neergaard, D. Thomsen, Poulsen, Ditesen, Chr. Jensen, Blæk, L. Schøler, Lykke, Steen, Gram, With, Wilkens.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning vedtagen med 52 Stemmer mod 11.

Man skred derpaa til Afstemning, hvorved: Udvalgets Forslag under Nr. 28.

1) (Nr. 31. Bet. 31) Til Honorarer,